

ΤΕΤΑΡΤΗ Β΄ ΗΧΟΣ

Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα

Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἥλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη, ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ τὸ καταπέτασμα Ναοῦ ἐρρήγνυτο, ἡ δὲ γῆ κατεσείετο, καὶ πέτραι ὠσαύτως, τρόμφ διεσχίζοντο, ὄρᾶν μὴ σθένουσαι, Κτίστην καὶ Θεὸν ἐπὶ ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅλος καταβέβληται εἰς γῆν, ὄλος ἀνετράπη καὶ κεῖται, πτώμα ἐξαίσιον, ὄφις ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου φιλόνηρωπε, Ἀδάμ δὲ κατάρας, λύεται καὶ σφύζεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ὄθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, σῶσον ἡμᾶς, οἴκτειρον πάντας, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κρίσιν δέχη μόνε Βασιλεῦ, ὁ κρίναι τὰ σύμπαντα μέλλων, ἐν τῇ ἐλεύσει σου, στέφος ἀνεδύσω δέ, Σῶτερ ἀκάνθινον, ὑπεκτίλλων Φιλόνηρωπε, τὴν ἐκ τῆς ἀπάτης, ἄκανθαν προθέλυμον, τῇ δυναστείᾳ σου, πᾶσιν ἐμφυτεύων τοῖς πίστει, σταύρωσιν τὴν σὴν προσκυνούσι, τὴν τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπίγνωσιν.

Ἄτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πλοῦτος πτωχευόντων καὶ τρυφῆ, καὶ καταφυγῆ τῶν πενήτων, καὶ ὀρφανῶν ἡ ἐλπίς, σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ σὲ δοξάζομεν, οἱ ἐν θλίψει κραυγάζοντες· Ἁγία Ἁγίων, λύτρωσαι προφθάσασα, καὶ νῦν τοὺς δούλους σου, πάσης ἐπηρεΐας δαιμόνων, καὶ τῆς χαλεπῆς τιμωρίας, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὅντως ὑπερῆραν ἀληθῶς, τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη, τὴν κεφαλὴν μου Ἄγνη, καὶ αἱ ἀνομίαι μου ὑπερεπλήθυναν, καὶ φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἄμετρα Κόρη, κέκτημαι ὁ δαίλιος, καὶ ἀδιόρθωτος. Σὺ οὖν τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, πρόφθασον καὶ σῶσόν με μόνη, τῶν ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὡσπερ ἐν λιμένι προσδραμών, ὑπὸ τὴν ἀγίαν σου σκέπην, Παρθενομητορ ἄγνη, δέομαι σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀπορρίψης με, ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δούλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως, ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς φυσικόν, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἄγνη, ὄν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκουφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ

Σῶσόν με Χριστέ Σωτήρ, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὁ σώσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Στίχ. Α'. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοῦ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, Χριστέ ὁ Θεός, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ, καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας, τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐξωποίησας ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ· διὸ βοῶμεν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου ΤΟ ΑΚΟΥΓΕ

Πόνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύνουσα, καὶ ἀλαλάζουσα· Οἴμοι! τέκνον γλυκύτετον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα, Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρωπε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἡ παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ὀρώσά σε νεκρὸν ἠπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ μου ἔλεγε· τί τὸ φοβερόν τοῦτο μυστήριον, ὃ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ πῶς θνήσκεις, θάνατον ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύση οὓς ἐπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμένης σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνηρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπύρως τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὀρᾶν ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύτετε Υἱέ; ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ· Μνήσθητι μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Μαρτυρικὸν

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγαι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὰ ἄνω ζητῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὡ θαῦμα καινόν! ἐβόα ἡ Πανάμωμος, Σταυρῶ τὸν Υἱόν, ἰδοῦσα καθηλούμενον, ὁ δρακί τὰ σύμπαντα περιφέρων, πάθος ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Ἦδὴ α' Ἦχος β' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Παραβὰς τὴν πρώτην ἐντολήν, πάλαι ὁ πρωτόπλαστος, ἐκ τοῦ φυτοῦ θάνατον ἀπετρύγησεν, ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ δέ, ὁ ἀθάνατος, καὶ θανάτου γευσάμενος, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Τοῦ Σταυροῦ παγέντος ἐπὶ γῆς, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ παντελῶς ἠφάνισται, ὁ πρὶν ἀπωσμένος δέ, πρὸς Παράδεισον ἐπανέρχεται ἄνθρωπος, δόξα σοι τῷ οὐτῷ, μόνῳ εὐδοκήσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς κριοί, ὡς ἄρνες λογικοί, ἐναποσφαττόμενοι, καὶ μεληδὸν ἀνηλεῶς κοπτόμενοι, πανεύφημοι Μάρτυρες, προσηνέχθητε, τῷ τυθέντι ὡς νῦν πρόβατον, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, τῶν πρωτοτόκων ἐφαιδρύνετε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταθηρὰν τὴν ἔνστασιν σοφοί, πάντοτε ποιούμενοι, τοὺς πονηροὺς ἐχθροὺς καταπαλαίσατε, ξίφεσι τεμνόμενοι, καὶ ἐν ὕδατι καὶ πυρὶ προσριπτόμενοι· ὅθεν μακαρίου τέλους, Ἀθλοφόροι ἠξιώθητε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰερὸς ἐκάλει σε χορὸς, πύλην ἀδιόδευτον, γῆν ἐκλεκτήν, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, Παναγία Δέσποινα· τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἀπάντων ἐκύησας, τὸν ἐθελουσίως, σταύρωσιν σαρκὶ καταδεξάμενον.

**Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἄκροστιχίς,
κατ' Ἀλφάβητον ἐξ ἀντιστρόφου.**

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὡραίαν, ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ὤκησε τὴν ἀμώμητον, ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἄγνη ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμπαντος, βασιλέως ἔστηκας, ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὄλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς TO AKOYTE

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεῦσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν ἧ ἑστερεώθη ἡ καρδία μου.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, πᾶσαν κτίσιν, Κύριε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐστήριξας, ἐπιγνόντας τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν ἄφατον Λόγε συγκατάβασιν.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Παράδεισον ἠνέφξας, τῷ Σταυρῷ σου Δέσποτα, καὶ τὸν Ληστήν εἰσήγαγες, ἐπιγνόντα τὴν Βασιλείαν σου, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς θείας εὐσπλαγχνίας σου.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξήνθησαν οἱ μάρτυρες, ὥσπερ ῥόδα εὖοσμα, ταῖς νοηταῖς κοιλάσι, καὶ δυσώδη πλάνην ἐμείωσαν, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας εὐωδίασαν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωστῆρες οἰκουμένης, πιστῶν σωτῆρες Ἅγιοι, φωτιστικάς τοῦ Πνεύματος φρυκτωρίας, πάντας φωτίσατε, τοὺς ὑμᾶς κατὰ χρέος μακαρίζοντας.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑψούμενον ἐν ξύλῳ σε, τὸν ζωοδότην βλέπουσα, καὶ ἐκουσίως θνήσκοντα, καὶ τοῖς πᾶσι ζωὴν παρέχοντα, ἐδονεῖτο τὰ σπλάγχνα ἡ Πανάμωμος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου πρόεισιν, ὁ ποιητῆς Πανάχραντε, ἀφθαρσίας στολήν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσαν ἀτοπήμασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Ἄχραντε, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἠδονῶν ἀτιμία σκυθρωπάζουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Πάναγνε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὀφεως, δραστικῶ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς TO AKOYTE

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Κατήρησας, τὰς ἀρχὰς τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἐν ξύλῳ ὑψούμενος, καὶ τὴν ἀρὰν ἐξηφάνισας· ὅθεν

σε δοξάζομεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι μόνη Κύριε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἐφήλωσο, ἐν Σταυρῷ, καὶ συνέστειλεν ἥλιος, τὸ φῶς θεωρήσας σε, ὄρη καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὸ καταπέτασμα, τὸ τοῦ ναοῦ διερράγη παντοδύναμη.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρούμενοι, τὸν ἐχθρὸν παντελῶς ἐνεκρώσατε, σιδήρῳ ξέομενοι, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, πάθος ἐξεδύσασθε, Μάρτυρες θεῖοι, καὶ δόξαν ἐνεδύσασθε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διέκοψαν, κεφαλὰς ἐν ἐκστάσει οἱ Μάρτυρες, πονηρῶν δυνάμεων, τὰς κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐκληρονόμησαν δόξαν ἀγαλλόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνέτειλεν, ἐκ γαστρὸς σου Πατὴρ τὸ ἀπαύγασμα, Χριστὸς, καὶ ἐφώτισε τὴν Οἰκουμένην σταυρούμενος, Κόρη ἀπειρόγαμη, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος ἐξηφάνισεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσα ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς διανοίας μου, τὰς σφαλερὰς ἐνθυμήσεις ἀναστέλλουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρομφαία με, ἠδονῆς τὸν πληγέντα, καὶ κείμενον, τραυματίαν Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδης, ἀλλ' ἴασαι, λόγῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος, Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πλουτήσασα, δεσποτείαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας οἰκτείρησον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἰκρίφ παγεῖς, τὰ τῆς γῆς θεμέλια ἐσάλευσας, καὶ λόγῃ νυττόμενος, ἐχθρὸν τὸν ἀρχέκακον κατέσφαξας, καὶ κρουνοὺς σωτηρίας, πᾶσι Χριστὲ ἐπήγασας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Μὴ φέρων ὄρᾳν, ὄν χερσὶ διέπλασας πλανώμενον, τὰς χεῖρας ἐξέτεινας, Λόγε ἐπὶ ξύλου θανατούμενος, καὶ ἐζώσας τοῦτον, ξύλῳ ποτὲ τεθνήξαντα.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ φίλοι Θεοῦ, οἱ θερμοὶ ἀνθρώπων ἀντιλήπτορες, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ περιφανῆ σκεύη τοῦ Πνεύματος, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, ἀξίως μακαρίζονται.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομίμως ἀθλῶν, ὁ χορὸς ὁ ἅγιος τῶν σῶν Ἀθλητῶν, ἀνόμους κατήσχυνε, μόνε Νομοδότα τῇ δυνάμει σου, καὶ τελέσας τὸν δρόμον, μαρτυρικῶς κατέστεπται.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐράθης Ἀγνή, μετὰ τόκον ἄφθορος· Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, ἐτέχθη ὡς ἄνθρωπος, ὃν κατανοήσασα σταυρούμενον, τὴν τῶν σπλάγχχνων ὀδύνην, μὴ φέρουσα ἠλάλαζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὀδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε, ὀδήγησον, ὀδὸν εἰς εὐθειάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημιζόμενον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐενώσας φρενί, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν περιπλανώμενος, ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζοηρύτων πότισον, τὸν δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἀμαρτιῶν καὶ κινδυνεύοντα, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομητορ ἄχραντε.

ᾠδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους, ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· Σὺ με ἀνάγαγε ἐκ πυθμένος ἄδου δέομαι, ἵνα ὡς Λυτρωτὴ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Νεαζούσαις κάραις θεῖς, παλάμας ποτὲ Ἰακώβ, Σταυρὸν προέγραψεν, ἐν ᾧ Λόγε ἐξεπέτασας, παλάμας καὶ χειρός, πλάνου πολεμήτορος, ἐλυτρώσω Χριστὲ τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, παμβασιλεῦ βουλήματι, ἡ βασιλεύουσα ἀμαρτία ἐξωστράκισται, Ἀδὰμ δὲ ὁ ποτέ, Παραδείσου ἄποικος, ἐν αὐτῷ σε ὑμῶν εἰσοικίζεται.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς ὠραίους ἐν στίγμασιν, ἱερούς ὑπάρχοντας, τοὺς τὴν εὐπρέπειαν, στολισθέντας τὴν οὐράνιον, τοὺς ὄντως ποθητούς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρας, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνύστακτον λαμπάδα, τὴν ἑαυτῶν τηρήσαντες οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἠρδεύθησαν πλουσιώτατα, τοῖς αἵμασιν αὐτῶν, καὶ τῆς θείας ἔτυχον, τοῦ νυμφῶνος εἰσόδου γηθόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμέν σε Πανύμνητε, ὡς Θεὸν κηύσασαν, τὸν ὑπερύμνητον, ἐν ξύλῳ τὸν ἀρχέκακον δυνάμει τῆ αὐτοῦ, ὀλέσαντα τύραννον, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μὴ με δείξης δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱὸν σου δυσώπησον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λογισμοῖς παροργίζω σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέστοις μου πράξειςιν, εἰς ἰλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου, οἴκτειρον, σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς παισίμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κηύσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου, μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε, Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ῥομφαία τὸ πρότερον ἢ στρεφομένη, τὰ νῶτά μοι δίδωσιν, ἀφ' οὗ τῇ λόγχῃ τέτρωσαι, Σταυρῷ ἀνυψούμενος, εὐσπλαγχνε Κύριε· ὅθεν μεγαλύνω σε, τῷ σῶ τιμίῳ πάθει εὐρὼν ἀπάθειαν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ ὄφις ὑψούμενος ὑπὸ Μωσέως, τὴν θεῖαν ἀνάρτησιν, ἐν ξύλῳ προεικόνιζε Χριστοῦ, τοῦ τὸν δόλιον ὄφιν νεκρώσαντος, πάντας τε ζώσαντος ἡμᾶς, τοὺς νεκρωθέντας ταῖς παραβάσεσιν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υἱοὶ χρηματίζετε θεῖα μεθέξει, ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱοῦ ἀνάρχου Ἅγιοι, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον ἐκμιμησάμενοι· ὅθεν ἀδελφοὺς ὑμᾶς καλεῖ, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρῷ ἀναρτώμενοι ὡς ὁ Δεσπότης, καὶ λόγχῃ νυττόμενοι, καὶ ξίφει συγκοπτόμενοι, πυρί τε καὶ ὕδατι προμεριζόμενοι, καὶ κατατεμνόμενοι τροχοῖς, οἱ θεοφόροι ἔχαιρον Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἀγεωργήτως, ἀγνή ὃν ἐβλάστησας, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακας, κρεμάμενον ἔκραζες·
Τέκνον μου γλυκύτατον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ παθῶν ἡ μέθη ἀνασταλήσεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα
Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με δαίμονας πολέμησον ἀεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον· διό με τοῖς πάθεσι,
καταρρυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον, ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείαις, ρῦσαι πρεσβείαις σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ κάμιος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν
μήτραν σου, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ρῦσαι τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κάμιος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους
καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Αἷματι τῷ σῶ, πλευρᾶς ἐξ ἀκηράτου, ἐναποστάζοντι μακρόθυμε, ἡ κτίσις ἡγίασται, ποταμοὶ δὲ
ἐξηράνθησαν πολυθείας, ὄμβροι τε ὠφθησαν εὐσεβείας, πλάνης ἀνυμνὸν ἀναστέλλοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταύρωσιν τὴν σὴν, ὃ Ἥλιος ἠδέσθη, καὶ τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυσσε, πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν, καὶ ὁ ἄδης
κάτω ἔφριξε. Δικαίων δὲ ἐσκίρτησαν πνεύματα, προσδοκῶντα, τὴν παντελεῖ Ἰσχυρῶς Λόγε λύτρωσιν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴαμα πιστοῖς, ἡ κόνις τῶν λειψάνων, τῶν Ἀθλοφόρων βρῦει πάντοτε, ἰχῶρες δυσίατα θεραπεύουσι
παθήματα. Ὡς θαυμαστὸς εἶ Κύριε, κράζομεν εὐχαρίστως, ἐν τοῖς ἀγίοις σου Μάρτυσιν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόματα θηρῶν, καὶ βράσματα λεβήτων, πῆξιν τε κρύους, βάρος καύσωνος, ὀνύχων σπαράγματα,
ὑπεμείνατε στερρότατα, καὶ κάθειρξιν καὶ βίαιον θάνατον Ἀθλοφόροι· ὅθεν Χριστῷ συνευφραίνεσθε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σάρκα ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς λαμβάνει θέλων, καὶ καθορᾶται ὁ ἀόρατος, καὶ σταύρωσιν δέχεται, καὶ
κατὰρα ὀνομάζεται, κατὰρας ἐξαιρούμενος, ἅπαντας ὁ Υἱός σου, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζήλου τὰ καλά, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχὴ μου πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ

τὴν θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάγαθον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· διὸ ἱκετεύω σε, διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θεία στοργῇ με τοῦ Κτίσαντος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξης του Πατρός, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξία σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ῥδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν Πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν μου, τῷ σῶ μάλωπι, Λόγε ἀνεξιχνίαστε, καὶ τὴν συγχωσθεῖσαν εἰκόνα, τοῖς πονηροῖς πάθεσι, ἐκάθηρας τῷ πάθει σου, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ῥράθης ὑψούμενος, ἐν κυπαρίσσω Δέσποτα, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ δι' ἀγαθότητα, ὁ εἷς τῆς ἀγίας Τριάδος, μοναδικὴν ὑπόστασιν ἔχων, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα, ἐνδεδυμενοὶ Μάρτυρες, ἀπαράτρωτοι πᾶσι βέλεσιν ὄφθητε, τοῦ δημιουργοῦ τῆς κακίας· ὅθεν αὐτὸν νῦν καταπατεῖτε, τοῦτον καταπαίζοντες, ὡς οἰκτρὸν στρουθίον πάντοτε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γῆ μὲν τὰ αἵματα, ὑμῶν νῦν ὑποδέχεται, οὐρανὸς δὲ τὰ θεῖα κέκτηται πνεύματα, μετὰ τῶν πυρίνων Ταγμάτων, τῷ θεϊκῷ θρόνῳ παρεστῶτα, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Ἐκκλησίας πύργοι ἄσειστοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα, φύσεως ἀπάσης τὸν Πλάστην, ὃν ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον πάλαι, ἠλάλαζες βλέπουσα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε, ξύλῳ δὲ παγεῖς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν Ἄχραντε· διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, τὸν διαλύσαντα, Ἄδου τὰ βασίλεια Κόρη, ὃν ἐκτενῶς δυσώπει τῆς ἄνω, Βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αγάθονον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν Ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν, Σταυρώσιμα

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου, ἠτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἐκουσίως πτωχεύσας, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ, Χριστέ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη, δυσωποῦσί σε Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὅτε σε ὁ ἄνομος λαός, Σῶτερ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ξύλω ἀνήρτησε, τότε ἡ πανάμωμος, Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, παρεστῶσα ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη. Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οἶμοι! πῶς κακούργον ἐν μέσῳ, ξύλω προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν, τοῖς ὕδασιν;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Οἱ Μακαρισμοὶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Ληστοῦ καὶ βοῶμέν σοι. Μνήσθητι ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἐν σταυρῷ ἀνυψούμενος, συνανύψωσας ἅπασαν, φύσιν Σωτήρ τῶν βροτῶν, ἀπαύστως ὑμνοῦσάν σε.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, σοῦ τῇ λόγῃ διέρρηξας, γράφων ἐν βίβλῳ αὐτόν, τῶν ζώντων Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μιμηταὶ χρηματίσαντες, τοῦ Σταυρὸν ὑπομείναντος, δόξης αὐτῷ κοινωνοί, γεγονάτε Μάρτυρες.

Δόξα...

Πατὴρ ὁ προάναρχος, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, ὑμνεῖται μιᾷ τιμῇ, καὶ δόξῃ σὺν Πνεύματι.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἐώρακας, ὄν ἀσπύρωσ ἐκύησας, τούτου ἀνύμνεις Παρθένε, τὸ ἄφατον ἔλεος.